

κτίζω, *fut.* κτίσω [ῖ], *aor.* ἔκτισα, *poet.* ἔκτισσα, κτίσσα ἰ κτίσα, *pf.* ἔκτικα, *med. aor. poet.* ἐκτίσσατο, *pass. aor.* ἐκτίσθην, *pf.* ἔκτισμαι, **1.** *zaludnić*, uczynić zamieszkałym, κτίσσε δὲ Δαρδανίην HOM.; **2.** *założyć*, zbudować, Θήβης ἔδος ἔκτισαν ID.; ἀγῶνα ID. ustanowić; τὸν Κύρνον κτίσαι, ἥρων ἐόντα HDT. zaprowadzić kult K.; **3.** *wydać*, spłodzić, τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ A.; τελευτάς πρευμενεῖς κ. ID. dać pomyslny obrót sprawie; *zawtzeć*, φιλήν ἔκτικώς LYR. ALEX. ADESP.; *o malarzach*, przedstawiać, δένδρεα καὶ ἄνδρας EMP.; *wynaleźć*, ἵπποισιν τὸν χα-

λινὸν κ. S.; **4.** *uczynić kogoś jakimś*, ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει A. wyzwoli cię z cierpień; **5.** *dokonać czegoś*, S. FR. 898.

κτίζω, aor. act. ἔκτισα, aor. pass. ἐ-

κτίσθην, perf. pass. ἔκτισμαι, *stwarzać* coś, z acc.; *stwarzać* coś jako coś, z podwójnym acc. **1.** Cz. Boga (Ojca): Mt 19,4; Mk 13,19; Rz 1,25 – subst. ὁ κτίσας, *Stwórca*, o Bogu; 1 Kor 11,9(pass.); Ef 2,10(pass.); 3,9; Kol 1,16a i b(pass.); 1 Tm 4,3; Ap 4,11a,b(pass.); 10,6. **2.** Cz. Jezusa; o stworzeniu nowego człowieka: Ef 2,15; 4,24(pass.); Kol 3,10. [15] 2929 2930 2931.